

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Voluminibus Comprehensus

Tractatus de Sacramentis in genere, de Baptismo, de Confirmatione, de
Eucharistia, de Pœnitentia, de Extrema-Vnctione, de Ordine & de
Matrimonio

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniae Agrippinae, 1671

§. I. Duplici conclusione utraque difficultas resolvitur,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77185](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77185)

summati, & tamen matrimonium ratum, inconfummatum, dissolvitur per professionem in Religione, ut dicitur cap. Ex publico, de conversione conjugatorum. Solum ergo est difficultas & controversia inter Theologos, an sponsalia dissolvantur per solum ingressum Religionis, ante professionem, vel ea non secuta, & per votum simplex castitatis?

77 Prima sententia simpliciter affirmat, hoc ipso dissolvi, ita ut pars utraque libera maneat ab obligatione in eundem inter se matrimonium. Ita Sylvestre, Navarrus, Toletus, Sanchez, & alij. Secunda ei omnino contraria simpliciter negat dissolvi sponsalia, nisi per ipsam professionem. Hanc tenent Ricardus, Durandus, Paludanus, Convarruvias, & plures alij. Tertia, quae media est, asserit per solum ingressum Religionis solvi sponsalia ex parte ejus tantum qui in saeculo remanet, non vero ex parte ejus qui Religionem ingreditur. Ita Petrus Ledesma qu. 43. de matrimonio art. 3. dub. 2. Henriquez, Coninck, Pontius, Amicus, Martinonius, & alij.

78 Quantum vero ad votum simplex castitatis, opinio negans per ipsum sponsalia dissolvi, est Panormitani, Sylvestri, Navarri, Paludani, Valentini, Beccani, Sanchez, Coninck, & aliorum. Affirmativa vero est D. Thomas hic qu. 53. art. 1. ad 1. quem sequuntur Cajetanus in summa verbo Peritur. promiss. Sotus in 4. dist. 27. qu. 2. art. 5. Suarez tomo 2. de Relig. lib. 2. de voto cap. 4. Azorius tomo 1. moral. instit. lib. 11. cap. 21. qu. 10. Sylvius in additionibus ad 3. part. qu. 43. art. 3. Petrus de Ledesma, Pontius, Amicus, & plures alij.

S. I.

Duplici conclusione utraque difficultas resolvitur.

Dico primo, per ingressum Religionis sponsalia solvantur ex parte ejus qui in saeculo remanet, non vero ex parte ejus qui Religionem ingreditur.

79 Prima pars videtur certa, tum quia eo ipso quod sponsus vel sponsa Religionem ingreditur, sponsalibus renuntiat: Ergo eo ipso mater alter ab obligatione liber. Tum etiam, quia notabilis mutatio in persona sponsi, vel sponsae, sufficit ad solvenda sponsalia, sicut constat ex dictis articulo precedenti: Sed in persona ingredientis Religionem fit notabilis mutatio, vulgo enim censetur magnum dedecus, inire matrimonium cum eo qui fuit Monachus, aut cum ea quae fuit Monialis: Ergo quando unus est sponsus Religionem ingreditur, alter qui manet in saeculo, hoc ipso liber est, propter notabilem mutationem status partis alterius.

80 Secunda vero pars, licet non sit ita certa, est tamen valde probabilis, videturque esse D. Thomas hic art. 3. ad 1. ubi reddens rationem, cur per Religionis ingressum sponsalia dirimantur ait, quia est mors spiritualis, scilicet ratione professionis per quam Religiosus seculari vitae moritur: Ergo censet, ingressum Religionis, quem non sequitur professio, non dirimere sponsalia, ex parte ejus qui Religionem ingreditur.

81 Ratio etiam id suadet: Cum enim sponsalia ex iustitia contrahentes obligent, nisi sit expressum jus, vel ratio manifesta, quae eos a tali obligatione liberet, Allendum non est, ipsos ab ea liberari, naturali iustitiae debito prevalente: Sed

A nullum jus aut ratio manifesta assignari potest ex parte ingredientis Religionem, sed solum ex parte remanentis in saeculo, nimirum notabilis status & personae mutatio in aeternum facta: Ergo per ingressum Religionis non solvantur sponsalia ex parte ejus qui Religionem ingreditur, sed solum ex parte illius qui in saeculo remanet. Major patet, Minor probatur. Nam caput 2. de conversione conjugatorum, quod solum citatur ab Adversariis, loquitur de professione & de matrimonio rato; ex quo non valet consequentia ad sponsalia respectu probationis: quia in huiusmodi rebus pendentibus a dispositione juris positivi, non licet ab uno ad aliud argumentari, nisi evidenter appareat talem esse mentem legislatoris; vel in unum in alio includatur tanquam aliquid minus, sicut obligatio sponsalium includitur in obligatione matrimonij tanquam aliquid minus; unde merito censetur dissolvi per professionem, per quam dissolvitur ipsum matrimonium ratum & nondum consummatum: Quod vero nulla possit assignari ratio manifesta, quae suadeat sponsalia dirimi per solum ingressum Religionis, constabit ex solutione objectionum.

Dico secundò, votum simplex castitatis sponsalia dirimit ex parte utriusque contrahentis, ita D. Thomas hic qu. 53. art. 1. ad 1. ubi expressè dicit, loquens de voto continentiae simplici, quod propter ipsum sunt sponsalia dirimenda.

C Ratio etiam suffragatur: in primis enim, quod per votum castitatis unius, dissolvantur sponsalia ex parte alterius, manifestum est: Tum quia vovens eo ipso renuntiat sponsalibus, quae cum castitatis voto licet adimpleri non possunt: Tum etiam, quia tale votum novum asserit gravamen alteri tantum subeundum (quod adversatur naturae matrimonij, in quo onera quoad debitum conjugale sunt paria) nam qui vovit, non potest petere, sed tantum reddere: At saepe onerosum est, praesertim foeminis naturae vereturis, semper petere: Ergo &c.

Quod vero etiam ex parte voventis dissolvantur sponsalia, probatur ratione quam assignat D. Thomas loco citato: Quando concurrunt duo vincula incompatibilia, fortius debet prevalere: Sed vinculum voti etiam simplicis castitatis, est incompatible cum sponsalibus, ut constat, quandoquidem evidens est, quod non possunt ambo servari, & est fortius, quia obligat Deo, sponsalia vero homini tantum: Ergo praevalet sponsalibus, ipsique superveniens, ea dissolvit.

Confirmatur: Cum contrahentes per sponsalia non intendat sibi praedictum asserere, nec se reddere impotentes ad eligendum statum perfectiorem, in ipso sponsalicio contractu, ex parte utriusque contrahentis, tacite subintelligitur haec conditio, nisi perfectiorem statum elegero: Sed status castitatis sive continentiae superat in perfectione statum conjugalem: Ergo in contractu sponsalicio semper subintelligitur ista conditio, nisi eligam statum continentiae seu castitatis, subindeque per votum simplex castitatis sponsalia ex parte utriusque partis dissolvuntur. Quod non solum intelligitur de sponsalibus simplicibus, sed etiam de juratis, cum iuramentum sequatur naturam & conditionem actus, cui opponitur, & consequenter conditio inclusa tacite in actu, includatur etiam in iuramento.

Zzz 3

S. II.